

სამთავროს წმიდა ნინოს
დედათა მონასტრის „ივერიის კარის
ღვთისმშობლის სასწაულმოქმედი ხატი“
(100 წლისთავისათვის)

„გისაროდენი
ყოვლადწმიდისა
ღვთისმშობელისა ივერიისა“

მცხეთის სამთავროს
წმიდა ნინოს დედათა მონასტერი

2012 წელი

ივერიის კარის ღვთისმშობლის ხატი და დაუჯდომელი

(მცხეთის სამთავროს წმიდა ნინოს დედათა მონასტრის
ტაძრის ხატის 100 წლისთავისათვის)

სამთავროს წმიდა ნინოს დედათა მონასტრის ივერიის კარის ღვთისმშობლის სასწაულთმოქმედ ხატს ათონის წმიდა მთიდან მობრძანების 100 წელი შეუსრულდა.

ღვთის განგებით და ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის მინიშნებით („წამისყოფით“), 1912 წელს, სამთავროს დედათა მონასტერში, ათონის ივერთა მონასტრიდან, „მფარველად მიურულეებლად“ მობრძანდა ივერიის კარის ღვთისმშობლის ხატის პირი, რომელიც მრავალი სასწაულით გაბრწყინდა და საქართველოზე მოწვენილი განსაცდელის უამს რამოდენიმე გზის ატირდა: 1922 წელს, ბოლშევიკური რუსეთის მიერ საქართველოს ანექსიის უამს, 1941 წელს, მეორე მსოფლიო ომისას, ხოლო უკანასკნელად, 1992 წელს, საქართველოში ძმათამკვლელი ომის დროს.

სამთავროს მონასტრის ივერიის კარის ღვთისმშობლის ხატზე შესრულებული საქტიტორო წარწერა გვაუწყებს: „განგებითა სამ მნათობიერისა ღვთისა და წამისყოფითა ყოვლად წმიდისა ღვთისმშობელისათა, მეუნდომან მონამან მისმან, მღვდელმონაზონმა ილია, ივერიის მონასტრის ძმათაგანმა, შენდობითა სულიერისა მამისა ჩემისა, სქემონაზონი მაკარისა, დავახატვინე წმიდა ხატი ესე სახელწოდებით, სასწაულთ მოქმედი

დედა ღვთისა ივერიის კარისა, და შევწირე მცხეთის სამთავრო ფერისცვალების დედათა მონასტერსა, ვითარცა მფარველად მიურულებელად, სარწმუნოებითა და შიშითა ღვთისათა მკვიდრთა მას შინა. ვასრულებ ჩემი წრფელი გულით დაპირებულსა, სულიერის ძმისა, მღვდელ მონოზონ პავლე ჯაფარიძესა, რომელმან მაიძულა ამის ხელყოფად. ყოვლადწმიდაო ღვთისმშობლო მწე და მფარველ გვეყავნ, ამინ. ათონის მთა. წმიდა ივერიის ქართველთა მონასტერი. 1912 ჩშიბ წელსა.“

ხატის წარწერის მიხედვით, ათონის წმიდა მთის ივერთა მონასტერში მოღვაწე მღვდელ-მონოზონმა, მამა ილიამ, სულიერი ძმის, შემდგომში მთავარეპისკოპოსის, პავლე ჯაფარიძის დაუინებელი თხოვნით, სამთავროს წმიდა ნინოს დედათა მონასტრისათვის დააწერინა ივერიის კარის ღვთისმშობლის ხატის ასლი. მამა ილია აღნიშნავს, რომ მან მამა პავლესასთვის მიცემული პირობა „წრფელი გულით აღასრულა“, ივირონის წინამძღვრის, სქემმონოზონ მაკარის ლოცვით და მონასტრის ბერებს ივერიის კარის ღვთისმშობლის, „პორტაიტისას“, ხატის პირი დააწერინა, რომელსაც იგი საქტიტორო წარწერაში უწოდებს: სასწაულთმოქმედი დედა ღვთისა ივერიის კარისა“.

აღსანიშნავია, რომ ეპისკოპოსი პავლე ჯაფარიძე 1906-7 წლებში, იმხანად 18 წლის პახუმი, „ივირონში“ აღასრულებდა მორჩილებას და ბერად აღიკვეცა პავლეს სახელით. როგორც ჩანს, სწორედ ამ ხანებში დაახლოვდნენ მღვდელმონოზონები, მამა ილია და მამა პავლე (ჯაფარიძე). მოგვიანებით, 1912 წელს, როდესაც მღვდელ-მონოზონი პავლე შიომღვიმის მონასტერში მსახურობდა, იგი სამთავროს დედათა მონასტერს დაუკავშირდა და

მისთვის ზრუნავდა. სწორედ ამ პერიოდში უნდა გამოეთხოვა მამა პავლეს სამთავროს მონასტრისათვის, ივერიის ღვთისმშობლის სასწაულთმოქმედი ხატის ასლი, რომელიც სამთავროს მონასტერში მობრძანდა, იღუმენია ნინო ციციშვილი-ბარათაშვილის წინამძღვრობისა და მღვდელ სამსონ ლეუავას მსახურებისას.

XX საუკუნის დასაწყისში ქართველ ერსა და ეკლესიაზე მოწევილი მძიმე განსაცდელების ჟამს, დედათა მონასტრის დვაწლის გასაძლიერებლად და მფარველად მოვლინებულ ივერიის ღვთისმშობლის ხატს, მონასტრის დედები, ტიპიკონით, ყოველდღე აღუველებდნენ დაუჯდომელ საგალობელს, სახელწოდებით: „გიხაროდენი ყოვლადწმიდისა ღვთისმშობელისა ივერიისა“. სამთავროს დედათა მონასტერში დღესაქამომდე ინახება დაუჯდომლის 1914-15 წლებში მონოზონთაგან გადაწერილი ხელნაწერის ორი ვარიანტი, რომელიც მონასტრის პერიოდულ გამოცემაში, ჟურნალ „მაყვლოვანში“ გამოქვეყნდა.

აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ გავრცელებული ვერსიით, ივერიის ღვთისმშობლის სასწაულმოქმედი ხატის დაუჯდომელი ძველსლავიანურიდან ქართულ ენაზე თარგმნილ საგალობელად არის მიჩნეული და მის ავტორად ასახელებენ ივირონში მოღვაწე ბერს, იოანე რუსყოფილად წოდებულს. მაგრამ დაუჯდომელი საგალობლის ტექსტის მიხედვით, ეს ლოცვა ქართულ ენაზეა დაწერილი, ივირონში მოღვაწე ქართველ ბერ-მონოზონთა მიერ; მასში ივერიის ქვეყნის ღვთისმშობლის წილხვდომილობა და ივერიის გაბრწყინების რწმენა მკვეთრად არის ხაზგასმული. დაუჯდომელში აღვლენილია სამადლობელი ყოვლადწმიდა დედოფლის მიმართ, რომ-

ლის ხატისაგან, ავტორის თქმით, მოწყალების უღვევი წყარო აღმოუცენდება „სამეუფოსა ქალაქსა მცხეთას“ და „მსწრაფლშეწვენასა ცხადად მიანიჭებს“ მას. დაუჯდომელის ქართული წარმომავლობის მრავალი საგულისხმო ფრაგმენტის მოყვანა შეიძლება ტექსტიდან; რომელთაგან კიდევ ერთს მოვიხმობთ: საგალობელში „ივირონის“ დამაარსებელი წმიდა მამების: იოანეს, ექვთიმეს, გიორგის და გაბრიელის ღვაწლია განდიდებული, რომელშიც ქართველთა სულიერი და ეროვნული სიქადული გამოსჭვივის. ბერძნულ-რუსული თვალსაზრისისაგან განსხვავებით, დაუჯდომელში აღნიშნულია, რომ ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელმა ივერიელთა მონასტრის დაცვა იწება და მიანიჭა მათ ხატი თვისი შემწედ და მფარველად; ხოლო რაც შეეხება დაუჯდომელის ტექსტში ივერიის ღვთისმშობლის ხატის ასლის რუსეთში წაბრძანების ფაქტის მოხსენიებას – იგი, მოგვიანებით, ქართულიდან ძველსლავურზე ნათარგმნ ტექსტებში უნდა ჩაერთოთ რუს მთარგმნელებს.

დასასრულ, ქართული წყაროების წარმომავლობის შესახებ, წმიდა მოწამე კირიონის შენიშვნას მოვიხმობთ: „საერთოდ, უნდა ითქვას, რომ ქართული ხელნაწერი ძეგლები ჯერ კიდევ გამოუქვეყნებელია და ამიტომ, ზოგიერთი თხზულება სლავურ ენაზე, რომლებიც ამჯერად ბერძნულიდან გადმოტანილად ითვლება და რომლის ბერძნულ ორიგინალებსაც ვერ პოულობენ, მდიდარი ქართული ხელნაწერების შესწავლის შემდეგ, ქართული ენიდან თარგმნილნი აღმოჩნდებიან“ (ეპისკოპოსი კირიონი „ივერიის კულტურული როლი რუსეთის ისტორიაში“.

მარიამ (მარინე) ნიაური

*
* * *

ლოცვითა წმიდათა მამათა ჩვენთათა, უფალო იესო ქრისტე, ძეო ღვთისაო, შეგვიწყალებ ჩვენ. ამინ.

დიდება შენდა, ღმერთო ჩვენო, დიდება შენდა!

მეუფეო ზეცათაო, ნუგეშინისმცემელო, სულო ჭეშმარიტებისაო, რომელი ყოველგან ხარ და ყოველსავე ადამიანსებ მადლითა შენითა, საუნჯეო კეთილთაო, მომნიჭებელო ცხოვრებისაო, მოვედ და დაემკვიდრე ჩვენ შორის და წმიდა მყვენ ჩვენ ყოვლისაგან ბიწისა და აცხოვნენ, სახიერო, სულნი ჩვენნი.

წმიდაო ღმერთო, წმიდაო ძლიერო, წმიდაო უკვდავო, შეგვიწყალებ ჩვენ (3-გზის).

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

ყოვლადწმიდაო სამებაო, შეგვიწყალებ ჩვენ; უფალო, გვიხსენ და გვიღებინე ცოდავათა ჩვენთაგან; მეუფეო, შეგვიხსენე უსჯულოებანი ჩვენნი; წმიდაო, მოიხილე და განკურნენ უძლურებანი ჩვენნი, სახელისა შენისათვის.

უფალო შეგვიწყალებ (3-გზის).

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ სახელი შენი, მოვედინ სუფევა შენი, იყავნ ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა, პური ჩვენი არსობისა მომეც ჩვენ დღეს, და მომიტევენ ჩვენ თანანადებნი ჩვენნი, ვითარცა ჩვენ მიუტევებთ თანამდებთა მათ ჩვენთა და ნუ შემიყვანებ ჩვენ განსაცდელსა, არამედ მიხსენ ჩვენ ბოროტისაგან, ამინ.

უფალო, შეგვიწყალებ (12-გზის).

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მოვედით, თაყუანის-ვსცეთ მეუფესა ჩუენსა ღმერთსა.

მოვედით, თაყუანის-ვსცეთ და შეუვრდეთ ქრისტესა მეუფესა ჩუენსა ღმერთსა.

მოვედით, თაყუანის-ვსცეთ და შეუვრდეთ თვით ქრისტესა მეუფესა და ღმერთსა ჩუენსა.

მიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა შენითა და მრავლითა მოწყალებითა შენითა აღხოცე უმჯულოებაი ჩემი. უფროს განმბანე მე უმჯულოებისა ჩემისაგან და ცოდვათა ჩემთაგან განმწმიდე მე, რამეთუ უმჯულოება ჩემი მე უწყი, და ცოდვა ჩემი წინაშე ჩემსა არს მარადის. შენ მხოლოსა შეგცოდე და ბოროტი შენ

წინაშე ვჰყავ, რათა განმართლდე სიტყუათაგან შენთა და სძლო სჯასა შენსა, რამეთუ ესერა, უშჯულოებათა შინა მიუდგა და ცოდვათა შინა მშვა მე დედამან ჩემმან. რამეთუ ესერა, ჭეშმარიტება შეიყუარე, უჩინონი და დაფარულნი სიბრძნისა შენისანი გამომიცხადენ მე. მასხურო მე უსუპითა და განვჰსწმიდნე მე, განმბანო მე და უფროს თოვლისა განვსპეტაკე. მასმინო მე გალობა და სიხარული და იხარებდენ ძუალნი დამდაბლებულნი. გარე მიაქციე პირი შენი ცოდვათა ჩემთაგან და ყოველნი უშჯულოებანი ჩემნი აღხოცენ. გული წმიდა დაბადე ჩემ თანა, ღმერთო, და სული წრფელი განმიახლე გუამსა ჩემსა. ნუ განმაგდებ მე პირისა შენისაგან და სულსა წმიდასა შენსა ნუ მიმიღებ ჩემგან; მომეც მე სიხარული მაცხოვარებისა შენისა და სულითა მთავრობისათა დამამტკიცე მე. ვასწავლნე უშჯულოთა გზანი შენნი და უღმრთონი შენდა მოიქცენ. მიხსენ მე სისხლთაგან, ღმერთო, ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო; იხარებდეს ენა ჩემი სიმართლესა შენსა. უფალო, ბაგენი ჩემნი აღახუნენ, და პირი ჩემი უთხრობდეს ქებულებასა შენსა. რამეთუ უკეთუმცა გენება, მსხუერპლი შემცამეწირა, არამედ საკუერთხი არა გთნდეს. მსხუერპლი ღმრთისა არს სული შემუსრვილი, გული შემუსრვილი და დამდაბლებული ღმერთმან არა შეურაცხყოს. კეთილი უყავ, უფალო, ნებითა შენითა სიონსა და აღეშენენ ზღუდენი იერუსალიმისანი. მაშინ გთნდეს მსხუერპლი სიმართლისა, შესაწირავი და ყოვლადდასაწუელი, მაშინ შეიწირნენ საკურთხეველსა შენსა ზედა ზუარაკნი.

„ივერიის კარის
ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატი“
(„პორტაიტისა“)

ტროპარი

წმიდისაგან ხატისა შენისა, ჰოი, დედუფალო ღვთისმშობელო, სიმრთელენი და კურნებანი უხვად მოეცემიან ყოველთა სარწმუნოებითა და სიყვარულით მისდა მოლტოლვილთა, ამისთვის ჩემსაცა უძღურებასა მოხედე და შეიწყალე სული ჩემი, სახიერო, ხოლო ხორციით განმკურნე მადლითა შენითა, ყოვლადწმიდაო.

კონდაკი: ა

ზესთამბრძოლისა დედოფლისა ჩვენისა ღვთისმშობელისა ქებისა გალობასა შევსწირავთ შენდა მომართ მონანი შენნი, რამეთუ მოსვლითა პატიოსნისა ხატისა შენისათა მოგიგებთ შენ ფარად სიმტკიცისად, ზღუდედ უბრძოლველად და მცველად მიურულებელად; არამედ, ვითარცა გაქვს ძლიერება უბრძოლველი, დაგვიცევ და დაგვიფარე ჩვენ, დედოფალო, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა მტერთაგან და გვიხსენ ჩვენ ყოველთაგან სულიერთა და ხორციელთა ვნებათაგან, რათა გიგალობდეთ შენ: გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

იკოსი: ა

ანგელოზი წინამდგომი ზეცით მოივლინა ჰრქმად ღვთისმშობელისად, რაჟამს გამოუხდა მას წილი მოციქულებრისა მსახურებისა, ადგილთა ივერიისათა ნუ განეშორები იერუსალიმით, რამეთუ წილხდომილი შენი განნათლდეს მომავალთა ჟამთა, ხოლო შენ იღვწიდი მუნ, სადაცა ინების ღმერთმან, ამისთვის გიგალობთ:

გიხაროდენ, რომლისა მიერ სახარება ეხარების;
გიხაროდენ, რომლისა მიერ კერპთა საცდური გაუქმ-
დების;
გიხაროდენ, რომლისა მიერ ძლიერება ბნელისა მთავრ-
ისა დაირღვევის;
გიხაროდენ, რომლისა მიერ მეუფება ქრისტესი დამტ-
კიცდების;
გიხაროდენ, ბნელსა კერპთმსახურებისასა შთავრდომ-
ილთა სახარებისა ნათლისადმი აღმოწოდებაო;
გიხაროდენ, მონებისაგან ეშმაკისა აზნაურებად დიდე-
ბასა ძეთა ღვთისათა მომყვანებელო;
გიხაროდენ, მარადის განმზადებულო მსახურო ძისა
და ღვთისა შენისაო;
გიხაროდენ, მორჩილებითა შენითა ევას ურჩებისა
დამხსნელო;
გიხაროდენ, სიმაღლეო ქველისმოქმედებათაო;
გიხაროდენ, სიღრმეო გონიერისა სიმდაბლისაო;
გიხაროდენ, რომლისა მიერ ურწმუნონი სცნობენ
შემოქმედსა;
გიხაროდენ, რომლისა მიერ მორწმუნენი შვილღვთი-
სა იქმნებიან;
გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორ-
წმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: ბ

მხედველი საკვირველისა და ახლისა მისთვის ღვთი-
სა ნებისა, წმიდა ქალწული, ვითარცა მხევალი უფლისა
მარადის განმზადებული ქმნად ნებისა მისისა ხმობდა:
ალილუია.

იკოსი: ბ.

ცნობამან უცნობელისა ანგელოსისა სიტყვათამან, ცნობილმან შენდა ყოველადწმიდაო, უფლისა მიერ წარმართა გზა შენი მთისა ათონისად, სადაცა იქადაგა შენ მიერ სახარება და ესრედ გამოჩნდა წილხდომილი შენი; ხოლო ჩვენ სიხარულით ვხმობთ:

გიხაროდენ, მოსვლითა შენითა ათონისა განმწმედელო;

გიხაროდენ, მუნებრთა კერპთა დამამხობელო;

გიხაროდენ, ჭეშმარიტისა სარწმუნოებისა აქა დამნერგველო;

გიხაროდენ, ურწმუნოებისა განმდევნელო;

გიხაროდენ, წილად შენდა მთისა ამის აღმრჩეველო;

გიხაროდენ, ადგილისა ამისთვის კეთილთა აღმთქმელო;

გიხაროდენ, მორწმუნეთა მყოფთა მას შინა ქვეყნერთა კეთილთა მიმნიჭებელო;

გიხაროდენ, საუკუნო ცხოვრებისა მათისა თავსმდებელო;

გიხაროდენ, წილხდომილისა შენისა მკვიდრთა მხურვალეო შუამდგომელო;

გიხაროდენ, ყოველთა მტერთა მათთა საშიშარო;

გიხაროდენ, რომელმან მოწყალება ძისა შენისა ვიდრე აღსასრულადმდე საუკუნეთა ადგილსა ამას აღუთქვი;

გიხაროდენ, რომელმან მადლისა მისისა განუშორებულად აქა ყოფა წინასწარმეტყველე;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

ათონელი მამები: წმიდა იოანე, წმიდა ექვთიმე,
წმიდა გიორგი და წმიდა გაბრიელი.

კონდაკი: გ

ძალი მალღისა, საფარველითა ღვთისა დედისათა აგრილობს მთასა წმიდასა, რამეთუ უვალნი ღელენი და უდაბურნი მისნი, ვითარცა ვრცელი ქვეყანა, გამოუჩინა ყოველთა მნებებელთა ცხოვრებისათა, მონაზონებრივთა ღვაწლთა მიერ და მგალობელთა ესრეთ: აღილჳია.

იკოსი: გ

მქონებელი ზრუნვისა წილხდომილისათვის თვისისა შვილთა ივერიის მიწისათა, განუმზადებს ათონს შინა, სადაცა თვით ინება მოსვლა, საყოფელსა ტომსა მათსა მეძიებელთა ცხოვრებისათა მყუდროსა შინა ნავთსაყუდელსა, მნებებელი მინიჭებად მისდა ფარად და მცველად ხატისა მისისა, რათა ყოველნი უგალობდენ:

გიხაროდენ, მომავლინებელო ქვეყანასა ივერიისასა სახარებისა მქადაგებლისაო;

გიხაროდენ, ქვეყანისა მის კერპთა საცთურებისგან ნათლად ქრისტესად მომაქცეველო;

გიხაროდენ, დაუჭნობელო ვენახისა რქაო, რომელმან მიანიჭე საკვირველი იგი ვაზი ნინოს;

გიხაროდენ რომელმან მის მიერ აღაორძინე ტევანი საკვირველებათა და მართლისა სარწმუნოებისა;

გიხაროდენ, სულიერო სამოთხეო, ათონს შინა დანერგულო;

გიხაროდენ, წყაროო, რომლისაგან სულიერსა განათლებასა მხარესა ივერიელთასა უნაკადებ;

გიხაროდენ, ევთიმის ოქრომეტყველო პირო;

გიხაროდენ, თორნიკის უძლეველო გოდოლო;

გიხაროდენ, კეთილმსახურთა მეფეთა სიმტკიცეო;

გიხაროდენ, მონაზონთა მცველო;

გიხაროდენ, მყუდრო ლიმენაო, მეძიებელთათვის ცხოვნებისათაო;

გიხაროდენ, რომელი განუმზადებ მათ საუკუნესა განსვენებასა;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: დ

ღელვისა შინაგან მქონებელი გულის სიტყვათა იჭვნეულთასა პატიოსანი ნიკეასა შინა ქვრივი შემფოთნა, ხედვიდა რა ლახვრითა მხედრისა ხატომბრძოლისათა, განგმერილსა წმიდასა და პატიოსანსა ხატსა ღვთისა დედისასა და მყის თანადვე გარდმომატევებელსა თვისგან სისხლისასა; ხოლო შეპყრობილმან შიშისაგან, რათა არა შეგინებულ იქნეს წმიდა ხატი, ცრემლფრქვეულითა ვედრებითა შთააგდო იგი ზღვად, გარნა იხილა რა იგი აღმართული და ზედა წყალთა მავალი, მიმართებული დასავლეთად, სიხარულით ხმა ჰყო: აღილუია.

იკოსი: დ

ესმა რა მონაზონთა წმიდისა მთისათა გამოჩინება ზღვითგამო, ვითარცა აღისა სვეტისა ცეცხლისასა, რომლისა თავი მიწდომილ იყო ცად და ბრწყინვიდა ვითარცა მზე, მისწრაფეს ზღვის კიდედ და იხილეს რა წმიდა ხატი ღვთისა დედისა ზღვასა ზედა მიმომსვლელი, ძალითა ზეგარდამოდთა, დაღადყვეს კურთხეულისად:

გიხაროდენ, მაცვალო სჯულისმომცემელისა მიერ წინეთ ხილულო;

გიხაროდენ, სვეტო ცეცხლისაო, წინამძღვარო ბნელსა შინა მყოფთაო;

გიხაროდენ, კიბეო ცად აღწევნილო, რომლისა მიერ გარდამოხდა ღმერთი;

გიხაროდენ, ხიდო წიაღმეყვანებულო ქვეყანისათა ცად მიმართ;

გიხაროდენ, ცისკარო საიდუმლოსა დღისაო;

გიხაროდენ, ვარსკვლავო, მზისა აღმოდაბადებისაო;
გიხაროდენ, მშობელო ნათლისა გამოუთქმელისაო;
გიხაროდენ, თუ ვითარ არა ვისა მსწავლელო;
გიხაროდენ, მზითმოსილო, მადლითა და დიდებითა
ყოვლისა სოფლისა განმამბრწყინვებელო;
გიხაროდენ, ელვაო, სულთა განმანათლებელო, და
მორწმუნეთა გონებისა განმაცისკროვნებელო;
გიხაროდენ, ნათლითა სიბნელისა განმდევნელო;
გიხაროდენ, რამეთუ მრავალ ნათელსა აღმოამბრწყინ-
ვებ განათლებასა;
გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა
მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: ე.

ღვთივმავალისა ხატისა თვისისა გენება რა მონიჭება
ივერიის სავანისად, არქვი, ღვთისმშობელო, ღირსსა გა-
ბრიელს: წარვედ კრებულისათანა მონაზონთასა ზღვის
კიდედ, შვევედ უფსკრულად და მიიქვ ხატი ჩემი; ხოლო
მან სარწმუნოებით და სიყვარულით ფრთოვანქმნილ-
მან იწყო სლვად წყალთა ზედა, ვითარცა ხმელად, და
მიიქვა იგი წიაღთა თვისთა, და მიწვთა რა სხვათაგან
მიუწთომელსა საუნჯესა, დიდებად მონაზონთა ნათე-
სავისა თვისისა ივერიელთასა სიხარულით გალობდა:
აღიღუია.

იკოსი: ე

იხილეს რა მონაზონთა ივერიელთა ხატი ღვთისა დე-
დისა, მრავალგზის ტაძრისაგან ზემო ბჭეთა მონასტრი-
სათა ზღუდესა ზედა ქალაქისასა ძალითა უხილავითა

განსრული, განცვიფრდეს და დასდგეს რა წინაშე მისსა, იტყოდეს ესრეთ:

გიხაროდენ, რომელმან მოგვივლინე ჩვენ წმიდა ხატი შენი;

გიხაროდენ, რომელმან მფარველობა მისა მიერ აღგვიოქუ;

გიხაროდენ, რომელმან სიყვარული თვისი ჩვენისა სავანისად გამოაჩინე;

გიხაროდენ, რომელმან კეთილი განგება მისთვის გვიჩვენე;

გიხაროდენ, შემწეო ჩვენისა უცხოებისაო;

გიხაროდენ, მწირობისა ჩვენისა ნუგეშო;

გიხაროდენ, ღვთისა ჩვენდა მომართ ნებაო;

გიხაროდენ, ღვთისა მიმართ ჩვენო კადნიერებაო;

გიხაროდენ, ცრემლთა ჩვენთა დამშრეტელო;

გიხაროდენ, ჩვენ ობოლთა მფარველო;

გიხაროდენ, მცველო ჩვენო;

გიხაროდენ, მხოლოო სიხარულო ჩვენო;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: ვ

მქადაგებელყავ რა ნებისა შენისა გაბრიელ, არქუ მას, დედოფალო: არა მოვედ, რათა ცვულ ვიქმნე თქვენმიერ, არამედ რათა მცველგექმნეთ თქვენ, არა მხოლოდ ამას, არამედ მომავალსაცა შინა საუკუნესა; და მოგცემთ თქვენ სასწაულად, ვიდრემდის ხედვიდეთ ხატსა ჩემ-

სა მონასტერსა შინა, არა მოგაკლდეს თქვენ მადლი და წყალობანი ძისა ჩემისანი, რათა უღალადებდნენ მას ყოველნი: აღილჳია.

იკოსი: გ

გამოუბრწყინდათ სიხარული დიდი მსმენელთა შენისა აღთქმისათა, ღვთისა დედაო, და შენ ზეცისა მეკარესა ბჭეთა ზედა სავანისათა სიხარულით აღვიმართეს მონაზონთა ტაძარი, მგალობელთა ესრეთ:

გიხაროდენ, მფარველო ჩვენო, საუკუნესა ამას შინა;
გიხაროდენ, შუამდგომელო ჩვენო მომავალსაცა შინა;

გიხაროდენ, რომელმან გვასწავე შიში ღვთისა;
გიხაროდენ, რომელი გზასა კეთილსა წარგვიძელე;
გიხაროდენ, კადნიერებაო და იმედო ჩვენო;
გიხაროდენ, სასოებაო და საფარველო ჩვენო;
გიხაროდენ, რომელმან მოსდრიკე კეთილნაწლეობა ძისა შენისა ჩვენდამო;

გიხაროდენ, რომელმან მადლისა მისისა ჩვენთანა გება მოუკლებლად აღგვიოქუ;

გიხაროდენ, რომელმან წმიდა ხატი შენი წინდად მოწყალებათა მოგვეც;

გიხაროდენ, რომელმან ნიჭნი სასწაულთანი მიანიჭე მას;

გიხაროდენ, ყოველთა ბოროტთა ამა სავანისაგან განმდევნელო;

გიხაროდენ, ყოველთა კეთილთათვის შესავლისა განმსმელო;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმდებელო.

კონდაკი: ზ

ენება რა ბოროტმოქმედსა ამირას ივერიისა სავანისა დაქცევა და მუნ შეკრებილისა მონაზონთა არვისა განბნევა, მსწრაფლ სცნა მან ძლიერი მფარველობა სავანისად ღვთისა ღედისა, რამეთუ იხილნა ნავნი თვისნი დანთქმულნი ზღვასა შინა და მხედარნი მომწყდარნი; ამისთვის სიმდაბლით მოიქცა იგი და მიმძღვნელი სავანისად ვეცხლისა და ოქროისა, ითხოვდა მეოხებასა; ხოლო მონაზონთა იხილეს რა ესე, დაღადაჰყვეს ღვთისა მიმართ: ალილუია.

იკოსი: ზ

ახალნი და ურიცხვნი საკვირველებანი აჩვენე, ღვთისა ღედლო, სავანესა ამას, რამეთუ ნაკლულეგანებას ღვინისა, იფქლისა და ზეთისა სავსე ჰყოფ, ეშმაკეულთა ჰკურნებ, მკელობელთა ავლინებ, ბრმათა მიანიჭებ მხედველობასა, და ყოველთა ვნებათა განსდევნი, რათა მხილველნი ესევითართა საკვირველებათანი გიგალობდნენ შენ:

გიხაროდენ, ზესთამბრძოლო მხედართმძღვანო, მძღველო მტერთაო;

გიხაროდენ, მსწრაფლ შემწეო, შენდა მოღტოლვილთაო;

გიხაროდენ, რომელი არა გარე მიაქცევ ვედრებათა ჩვენთა;

გიხაროდენ, რომელი უტყუელ ხარ აღთქმათა შინა თვისთა;

გიხაროდენ, რომელი მწუხარებათა ამა სავანისათა მხიარულებად შესცვლი;

გიხაროდენ, რომელი ნაკლულევანებათა სავანისათა ადავსებ;

გიხაროდენ, ბრმათა ხედვისა მიმნიჭებელი;

გიხაროდენ, საპყართა მავლინებელი;

გიხაროდენ, ყოველთა უძლურთა მკურნალი;

გიხაროდენ, ყოველთა მწუხარეთა ნუგეშინისმცემელი;

გიხაროდენ, რომელი დაუცხრომელად გვიღვწი და გვაცხონებ ჩვენ;

გიხაროდენ, რომელი ესოდენტა ვნებათაგან გვიხსნის;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმდებელი.

კონდაკი: 8

უცხო მფარველობა ივერიის სავანისად ღვთისა დედისა ხატისა მიერ, ესმა რა პატრიარქსა ნიკონს, სურვიელ იქმნა, რათა მადლისა მისისა ზიარება მოუგოს მხარესაცა რუსეთისასა, ამისთვის ადავო რა სავანე პატივად დიდებულისა მის ხატისა, კრძალულებით გამოითხოვა მსგავსება საკვირველთმოქმედისა ღვთისა დედისა სახისა, რათა მფარველობითა მისითა დაცულნი უღალადებდნენ ღმერთსა: ალილუია.

იკოსი: 8

ყოვლადმყოფმან მაღალთა შინა და ქვენათაგან არა განშორებულმან, შენ, ღვთისა დედაო, ვითარცა ძველო-

დესმე ანტონის მიენიჭა კურთხევა მთით, ათონით, დამყარებისათვის პეჩერის სავანისა, ინებე მინიჭებად ახლისადმიცა სავანისა მხარესა შინა რუსეთისასა მადლი თვისი, ვინა აკურთხე შენ ათონი ხატითა პატიოსნისა სახისა შენისათა, რომლისათვისცა ვხმობთ შენდამი:

გიხაროდენ, რუსეთის მხარისა საფარველო უვრცელესო ღრუბელთაო;

გიხაროდენ, მართლმადიდებელისა სარწმუნოებისა მის შორის მცველო და დამამტკიცებელო;

გიხაროდენ, მართლმადიდებელისა ეკლესიისა შეურყეველო გოდოლო;

გიხაროდენ, წვალებათა და განხეთქილებათა აღვირმსხმელო;

გიხაროდენ, ბრწყინვალეთა შარავანდთა მიერ საკვირველთა მოქმედთა ხატთა სოფლისა განმანათლებელო;

გიხაროდენ, ნიჭთა კურნებათა და მოწყალებათა მათგან მადინებელო;

გიხაროდენ, ჩვენთა მეფეთა სკიპტრისა განმამტკიცებელო;

გიხაროდენ, მტერთა საშიშო;

გიხაროდენ, მღვდელთმთავართა სიხარულო;

გიხაროდენ, მღვდელთა სიქადულო;

გიხაროდენ, მონაზონთა მოძღვარო;

გიხაროდენ, ყოვლისა ნათესავისა ჩვენისა ხსნალო;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: თ

ყოვლისა კრძალულებისა მექონი გამოწერისათვის პატიოსნისა ხატისა, მოწყალისა მის მეკარისა, კრებული მმარხველთა ივერიელთა სავედრებელთა გალობათა შესწირავს; საკვირველისა ხატისა ნაბანითა განსწმენდს ფიცარსა განმზადებულსა, გადმოსახატველად მასზედა პატიოსნისა სახისასა, და ღირსსა იამბლიქოსს აკურთხევს, რათა ერთად ყოვლითა ძმითურთ იღვაწოს მარხვითა, ლოცვითა და მღვიძარებითა გამოხატვად წმიდისა წყლისა მიერ განზავებულითა სამხატვროდითა და ნაწილთა მიერ კურთხეული პატიოსანი სახე ღვთისა ღედისა, მარადის მედრებელი და მღაღადებელი ღირსად: ალილუია.

იკოსი: თ

რიტორთა მრავალხმათა, ვითარცა თევზთა უხმოთა ვხედავთ შენდამი ღვთისმშობელო, რამეთუ უგულისხმობენ, თუ ვითარ ღირსად შეუძლონ ქებად ყოვლისა საკვირველებისა შენისა, რომელიცა აჩვენე ნათესავსა ჩვენსა წმიდისა მიერ ხატისა შენისა, რამეთუ ჯეროდენ მგზავრ მომავალმან რუსეთად საკვირველმოქმედებით უბრძანე კეთილმორწმუნესა მანუილს, მიცემაჲ სახსრისა ურწმუნოთად, რომელნიცა აბრკოლებდნენ მგზავრობასა რუსეთად წმიდისა მის ხატისასა და რაჲცა შემდგომად მიუზღევ მას ორწილად, ხოლო ჩვენ განკვირვებულნი სარწმუნოებით გიღაღადებთ შენ:

გიხაროდენ, წყარო დაუწყვედელო, საკვირველო;
გიხაროდენ, ყოვლისა მოწყალეებისა მომცემელო;

გიხაროდენ, მარადის მხურვალეო შუამდგომელო ჩვენო ღვთისა მიმართ;

გიხაროდენ, განგებულებისა მისისა ჩვენთვის საუნჯეო;

გიხაროდენ, ჭირვეულთა შესავედრებელო;

გიხაროდენ, მწუხარეთა ნუგეშინისმცემელო;

გიხაროდენ, სნეულთა მკურნალო;

გიხაროდენ, უძლურთა განმაბტკიცებელო;

გიხაროდენ, ქვრივთა მფარველო;

გიხაროდენ, ობოლთა შემწყალებელო დედაო;

გიხაროდენ, შეცდომილთა ჭეშმარიტისა გზისად მომაქცეველო;

გიხაროდენ, ცოდვილთა სინანულად აღმოწოდებაო;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: ი

მრავალთა ერთა ჭირთა და მწუხარებათაგან ცხოვნებად მნებებელი, აღმოუდინებ, ღვთისა დედაო, დაუწყვედელსა წყაროსა მოწყალებისასა ხატისაგან შენისა ნათესავსა ჩვენსა, რომლითა სამეუფოსაცა ქალაქსა შინა მცხეთას, სახიერო მეკარეო, ყოველთა თაყვანისმცემელთა შენთა მსწრაფლსა შეწევნასა ცხადად მიანიჭებ, ხოლო შორის ახლისაცა სავანისა ივერიელთასა ნაკადულთა მადლთასა ხატისაგან შენისა განჰფენ, და სხვათაცა ქალაქთა, სავანეთა და ყოველთა პატივისმცემელთა შენთა, კეთილთა თხოვათა აღუსრულებ, რომლისათვის ჩვენ მადიდებელნი ღვთისანი, რომელმანცა მოგვანიჭა ესე ვითარი მადლი, უღაღადებთ მას: აღილჷოა.

იკოსი: 0

ზღუდე ხარ მონაზონთა წესისა, ღვთისმშობელო და ყოველთა შენდა მოღვთიანობითა, რამეთუ ზეცისა და ქვეყანისა დამბადებელი დაემკვიდრა ქალწულებრივსა შინა მუცელსა შენსა, და ასწავა ყოველთა სიწმიდისა და ქალწულებისა მოსურნეთა ხმობად შენდამი:

გიხაროდენ, ქალწულებისა აღრჩეულო ჭურჭელო;

გიხაროდენ, უწმიდესო უმანკოებისა სახეო;

გიხაროდენ, სასძლოო უთესლოსა სძლობისაო;

გიხაროდენ, სძალო უსძლოო;

გიხაროდენ, დამთესველისა უბიწოებისა მშობელო;

გიხაროდენ, მორწმუნეთა ღვთისად შემაერთებელო;

გიხაროდენ, ღელვასა შინა განსაცდელთასა მსწრაფლშემწეო;

გიხაროდენ, მტერთა სივერაგისა უკუნმქცეო;

გიხაროდენ, ნისლისა სულთა მავნებელთა ვნებათასა განმღვენელო;

გიხაროდენ, გულის ზრახვათა განმწმენდელო;

გიხაროდენ, მიწიერთა სიტკბოებათა მოძაგებად მასწავლელო;

გიხაროდენ, ზეცად მიმართ გონებათა და გულისა აღმაწოდებელო;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: ია

გალობა ყოველი იძლევის თანაგანვრცომად მოსწრაფე სიმრავლესა ფრიად მოწყალებათა შენთასა, რამეთუ

უკეთუ შევწიროთ შენდა, დედოფალო ჩვენო ღვთისმშობელო, ქვიშათაებრიცა რიცხვი გალობათა, ვერასადა სრულგჳყოფთ ღირსსა მისსა, რომელთაცა მოგვანიჭებ ჩვენ მღალადებელთა: ალილუია.

იკოსი: ია

ნათლისა მტვირთველად ლამპრად მყოფთათვის ბნელსა შინა ჭირთასა, გამოჩინებულად ვხედავთ წმიდასა ხატსა ღვთისა დედისასა, რამეთუ უნივთოსა ცეცხლისა მადლისასა მიმღებელი, სხივთა მიერ საკვირველებათა ყოველთა განანათლებს და ასწავებს ხმობად კურთხეულისად ესრეთ:

გიხაროდენ, ყოველთა ჭირთა შინა მსწრაფლშემწეო;
გიხაროდენ, მწუხარებათა შინა მსწრაფლმსმენელო;
გიხაროდენ, ცეცხლისა, მახვილისა და ზედა დასხმისაგან უცხო თესლისა მსხნელო ჩვენო;

გიხაროდენ, სიყმილისა და უცნაურისა სიკვდილისაგან განმათავისუფლებელო;

გიხაროდენ, წყლულებათა და ყოვლად დამნთქმელისა სიკვდილისაგან მცველო;

გიხაროდენ, ხმელად და წყლითმავალთა ჭირვეულთათვის მსწრაფლშემწეო;

გიხაროდენ, ხორციელთა და სულიერთა წყლულებათა მკურნალო;

გიხაროდენ, მკურნალთა მიერ დატევებულთა ხელთათვისთა ზედა შემწყნარებელო;

გიხაროდენ, ყოველთა მწუხარეთა და ტვირთმძიმეთა მოწყალებით ნუგეშინისმცემელო;

გიხაროდენ, რომელი არა გარე მიაქცევ ყოველთა მო-

ძაგებულთა და განგდებულთა;

გიხაროდენ, რომელი აღმოიტაცებ მთხრებლისაგან წარწყმედისა სრულიად სასოწარკვეთილთაცა;

გიხაროდენ, რომელი შიშველსა კეთილთა საქმეთაგან არა მაკლებ საფარველსა და შეწევნასა შენსა;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: იბ

მადლისა მიცემისა მნებებელი, ყოველთა კაცთა შეცოდებათა პირველთა, ვაღისა დამხსნელი, მოვიდა მადლისა მისისა განშორებულთა მიმართ და განხეთქა რა ხელით წერილი, მოგვანიჭა ჩვენ ძლიერი ღვთივმი-მადლებული შუამდგომელობა, რათა უღაღადებდეთ ყოველნი ოხითა მისითა: აღილჷია.

იკოსი: იბ

მგალობელნი შენისა შუამდგომელობისანი, რომელთაცა გვაჩვენებ ჩვენ ცხოვრებასა ამას შინა, შეგამკობთ შენ ღვთისმშობელო, ვითარცა დაუღვენელსა წყაროსა მოწყალებათასა, ხოლო შეგივრდებით რა შენ წინაშე საკვირველმოქმედისა ხატისა შენისა, სიმდაბლით გვეუ-დრებით: გვეყავ ჩვენ მფარველ და მცველ დღესაცა აღ-სასრულისა ჩვენისასა, რაჟამს გვეულებოდეს წარდგო-მად სასჯელისა წინაშე საშინელისა საყდრისა ძისა შენისა, რათა გიგალობდეთ შენ:

გიხაროდენ, რომელი დიდებით თანამჯდომარე ხარ საყდარსა ძისა შენისასა და მუნ მოგვიხსენებ;

გიხაროდენ, რომელი ძისა შენისათანა და ღვთისა
სამარადისოდ სუფევ და შუამდგომელ ხარ;

გიხაროდენ, რომელი მსასოებელთა შენდამი ურცხვე-
ნელსა აღსასრულსა ცხოვრებისასა მიანიჭებ;

გიხაროდენ, რომელი უჭირველსა და მშვიდობითსა
აღსასრულსა ჩვენთვის განაგებ;

გიხაროდენ, რომელი მწარეთა მეზვერეთაგან გვიხ-
სნი;

გიხაროდენ, რომელი უფლებისაგან მთავრისა მის
მტერისათა განგვათავისუფლებ;

გიხაროდენ, რომელი ცოდვათა ჩვენთა არა მოიხსენ-
ებ;

გიხაროდენ, რომელი შემდგომად ღვთისა ხარ ჩვენდა
ნეტარისა ცხოვრებისა სასოება;

გიხაროდენ, რომელი მსასოებელთა შენდამო, მარ-
ჯვენით ძისა შენისა დგომასა მოუპოვნებ;

გიხაროდენ, რომელი ნეტარისა მის ხმისა სასუფე-
ველისა ცათასა მკვიდრობად აღმოქმელსა სმენასა
ღირსგვეყოფ;

გიხაროდენ, დედაო სახიერო, რომელი ყოველთა პა-
ტივისმცემელთა შენთა, შენთანა დაამკვიდრებ;

გიხაროდენ, ძლიერო სასოებაო, ყოველთა ქრისტიან-
ეთა საუკუნოდსა ცხოვრებისაო;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა
მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: იგ

ჰოი, ყოვლად საგალობელო დედაო, ყოვლადწმიდაო
დედოფალო, ქალწულო ღვთისმშობელო! გარდამოიხ-

ილე ჩვენზედა შემწირველთა სიმდაბლით და ცრემლით მცირეთა ამათ ვედრებათა წინაშე ყოვლადწმიდისა ხატისა შენისა და დამდებელნი შენზედა ყოვლისა სასოებისანი და იმედისანი, გამოგვიხსნენ ჩვენ ყოვლისაგან ჭირისა და ზედამოსვლისაგან, აწინდელსა ცხოვრებასა შინა და მერმისაგან სატანჯველისა გვიხსენ, რათა ცხოვნებულნი შენ მიერ მარადის ვღაღადებდეთ: ალილუია.

(ეს კონდაკი ითქმის გ – გზის).

და კვალად ითქმის იკოსი: ა

ანგელოზი წინამდგომი ზეცით მოივლინა, ჰრქმად ღვთისმშობელისად, რაჟამს გამოუხდა მას წილი მოციქულებისა მსახურებისა, ადგილთა ივერიისათა, ნუ განეშორები იერუსალიმით, რამეთუ წილხდომილი შენი განნათლდეს მომავალთა უამთა, ხოლო შენ იღვწიდი მუნ, სადაცა ინების ღმერთმან, ამისთვის გიგალობთ:

გიხაროდენ, რომლისა მიერ სახარება ეხარების;

გიხაროდენ, რომლისა მიერ კერპთა საცდური გაუქმდების;

გიხაროდენ, რომლისა მიერ ძლიერება ბნელისა მთავრისა დაირღვევის;

გიხაროდენ, რომლისა მიერ მეუფება ქრისტესი დამტკიცდების;

გიხაროდენ, ბნელსა კერპთმსახურებისასა შთავრდომილთა სახარებისა ნათლისადმი აღმოწოდებაო;

გიხაროდენ, მონებისაგან ეშმაკისა აზნაურებად დიდებასა ძეთა ღვთისათა მომყვანებელო;

გიხაროდენ, მარადის განმზადებულ მოსახურო ძისა და ღვთისა შენისაო;

გიხაროდენ, მორჩილებითა შენითა ევას ურჩებისა დამხსნელო;

გიხაროდენ, სიმაღლეო ქველისმოქმედებათაო;

გიხაროდენ, სიღრმეო გონიერისა სიმაღლისაო;

გიხაროდენ, რომლისა მიერ ურწმუნონი სცნობენ შემოქმედსა;

გიხაროდენ, რომლისა მიერ მორწმუნენი შვილ ღვთისა იქმნებიან;

გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

კონდაკი: ა

ზესთამბრძოლისა დედოფლისა ჩვენისა ღვთისმშობელისა ქებისა გალობასა შევსწირავთ შენდა მომართ მონანი შენნი, რამეთუ მოსვლითა პატიოსნისა ხატისა შენისათა მოგიგებთ შენ ფარად სიმტკიცისად, ზღუდედ უბრძოლველად და მცველად მიურულებელად; არამედ, ვითარცა გაქვს ძლიერება უბრძოლველი, დაგვიცევ და დაგვიფარე ჩვენ, დედოფალო, ყოველთა ხილულთა და უხილაუთა მტერთაგან და გვიხსენ ჩვენ ყოველთაგან სულიერთა და ხორციელთა ვნებათაგან, რათა გიგალობდეთ შენ: გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

ვედრება

ყოვლადწმიდისა ღვთისმშობელისადმი

ჰოი,ყოვლადწმიდაო ქალწულო,დედაო ღვთისაო,დედოფალო ცათა და ქვეყანისაო! შეისმინე მრავალსაღმობიერი სულთქმა სულისა ჩვენისა, გარდამოიხილე მადლით წმიდით შენით ჩვენზედა,რომელნი სარწმუნოებით და სიყვარულით თაყვანს ვსცემთ ყოვლადწმიდასა ხატსა შენსა,რამეთუ აჰა,ესერა,ცოდვათა შინა დანთქმულნი და მწუხარებათა მიერ დელვაგვემულნი, მივხედავთ რა ხატსა შენსა, ვითარცა შენ ცხოველსა ჩვენთანა მყოფსა, შეგწირავთ მდაბალთა ვედრებათა ჩვენთა, რამეთუ არა გვივის არცა შემწე, არცა შუამდგომელი და არცა ნუგეშინისმცემელი, გარეშე შენსა. ჰოი, დედაო, ყოველთა მწუხარეთა და ტვირთმძიმეთაო! შეგვეწიე ჩვენ უძღურთა, განაქარვენ მწუხარება ჩვენი, წარგვიძელ გზასა სიმათლისასა, ჩვენ, შეცდომილთა ამათ; განგვეკურნე და გვაცხოვნე უსასონი; მოგვანიჭე ჩვენ შემდგომნი ჟამნი ცხოვრებისა ჩვენისანი, მშვიდობით და სიმშვიდით აღსრულებად; მოგვეც ქრისტიანებრი აღსასრული და საშინელსა სამსჯავროსა ძისა შენისასა, გვექმენ მოწყალე მფარველი, რათა მარადის გიგალობდეთ, აღგამაღლებდეთ და გადიდებდეთ შენ, სახიერსა მაგას შუამდგომელსა ნათესავისა ქრისტიანეთასა, ყოველთათანა სათნოთა ღვთისათა. ამინ!

ტროპარი

წმიდისაგან ხატისა შენისა, ჰოი დედუფალო ღვთისმშობელო, სიმრთელენი და კურნებანი უხვად მოეცემიან ყოველთა სარწმუნოებითა და სიყვარულით მისდა მოლტოლვილთა, ამისთვის ჩემსაცა უძღურებასა მოხედე და შეიწყალე სული ჩემი, სახიერო, ხოლო ხორციით განმკურნე მადლითა შენითა, ყოვლადწმიდაო.

კონდაკი

ზესთამბრძოლისა დედოფლისა ჩვენისა ღვთისმშობელისა ქებისა გალობასა შევსწირავთ შენდა მომართ მონანი შენნი, რამეთუ მოსვლითა პატიოსნისა ხატისა შენისათა, მოვიგებთ შენ ფარად სიმტკიცისად, ზღუდედ უბრძოლველად და მცველად მიურულეებელად, არამედ ვითარცა გაქვს ძლიერება უბრძოლველი, დაგვიცევ და დაგვიფარე ჩვენ, დედოფალო, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა მტერთაგან და გვიხსენ ჩვენ ყოველთაგან სულიერთა და ხორციელთა ვნებათაგან, რათა გიგალობდეთ შენ: გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, სამოთხისა ბჭეთა მორწმუნეთად განმღებელო.

კომპიუტერული მომსახურება
მორჩილი მარიამი (იაკობაძე)

მცხეთა-სამთავრო